

Р Е Ш Е Н И Е № 200

гр.Перник, 22.06.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести май две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря **Т.М.** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Николай Цветков**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№191/2015 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение №21 от 19.03.2015 г. по н.а.х.д. № 133/2014 г. Районен съд, гр.Брезник е потвърдил наказателно постановление № 14-0249-000172 от 21.08.2014 г. на Началник РУ „Полиция” гр.Брезник, с което на К.Д.М. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лв., на основание чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

В законния срок против решението е постъпила **касационна жалба от К.Д.М..** Жалбоподателят излага подробни твърдения за неправилност на въззивното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Оспорва установената от РС-Брезник, фактическа обстановка и твърди, че скоростта на неговия автомобил не е констатирана с годно техническо средство, както и че липсва изготвена по надлежния ред разпечатка от констатациите на радара.

Иска отмяна на постановеното решение и съответно на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Окръжна прокуратура гр.Перник, счита жалбата за неоснователна и пледира решението на РС Брезник, с което е потвърдено наказателното постановление да бъде оставено в сила.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима , разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд Брезник, въз основа на събраните по делото доказателства, е установил следната фактическа обстановка:

На 18.08.2014 г. в 16:54 ч., в гр. Брезник, ул. Андрей М., срещу бензиностанция Пегас, с посока на движение от гр.Перник към гр. Брезник, К.Д.М., като водач на МПС – лек автомобил ***, при ограничение на скоростта 50 км/ч, валидно за населено място, се движи със 73 км/ч, като скоростта е установена с техническо средство-трафик радар TP-4D, с № 33502, фиксиращ скорост, дата и час.

На същата дата е съставен и акт за установяване на административно нарушение № 202/19.08.2014 г., с който жалбоподателят се е запознал. Актът е подписан от нарушителя без възражения и след изтичане на срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е издадено НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, във вр. с чл. 21, ал.1 от ЗДвП, като се е движил с превишена скорост от 73 км/ч при максимално допустима - 50 км/ч. В решението са изложени конкретни и ясни мотиви защо и въз основа на кои доказателства е прието, че нарушението е осъществено, като нарушителя е санкциониран според приложимата законова норма.

Административен съд Перник намира, че решението на въззивния съд е правилно, законосъобразно по същество и при неговото постановяване не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Районният съдия правилно е установил горната фактическа обстановка, въз основа на събраните по делото писмени доказателства. Обсъдени са относимите към правния спор доказателства, като са изложени съображения защо не се приемат за основателни твърденията за незаконосъобразност на наказателното постановление. Тези изводи на съда се споделят изцяло от касационната инстанция.

При настоящото разглеждане на правния спор отново се поддържат твърденията относно негодност на техническото средство да установи безспорно извършеното нарушение; некоректно и неточно посочване на фактическата обстановка и необозначаване на участъка с пътни знаци за осъществяване на контрол.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че техническото средство, с което е установена скоростта на движение не е събрало годни доказателства относно скоростта на движение. В наказателното постановление е отбелязано, че същото се издава по съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН серия Т, номер на бланка 532387. В обстоятелствената част на последния, актосъставителят е отбелязал, че скоростта, измерена в 16:54 ч. на 18.08.2011 г., е установена с радар TP- 4D с фабричен № 33502, т. е. посочено е въз основа на какво техническо средство е измерена скоростта. Стойностите отчетени от измервателния уред са показани на водача. Същият не е възразил, че това не е неговата скорост или че е имало и други автомобили на пътя, така както твърди по късно в жалбите си пред въззивната и касационна инстанция.

Съдът е изискал, а съответно административнонаказващият орган е представил и съответните доказателства за изправност на техническото средство. Радарът е включен в приложения по делото списък с идентификационните номера на радарните скоростомери, преминали успешно последваща проверка. Проверката в специализирана лаборатория е извършена на 07.03.2014 г., т. е. към датата на установяване на нарушението радарът е бил в изправност.

При извод на касационната инстанция за годността на записванията на радара като доказателствено средство, и в съответствие с останалите редовно събрани по делото доказателства: протокол от проверка на СИ, АУАН и др., както и свидетелските показания на актосъставителя, от които се установява, че поддържа вписаните в АУАН констатации, е налице яснота по трите основни въпроса, обуславящи ангажиране на

административнонаказателната отговорност на лицето-извършване на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина /арг. от чл. 53, ал.2 от ЗАНН/. Налице е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал.2 от ЗДвП от касатора, изразяващо се в управление на автомобил със скорост над допустимата, което се доказва от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства.

Настоящият състав намира, че районният съд е изпълнил задължението си да събере достатъчно и безпротиворечиви доказателства, въз основа на които е направил извода си, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е безспорно установено.

От събраните пред въззивния съд доказателства е видно, че твърденията относно недоказаност на нарушението са неоснователни. Контролните органи са наложили санкция, като са се позовали на констатациите в АУАН, но и са приложили достатъчно доказателства за начина по който е установена фактическата обстановка описана в него.

Споменатото до тук дава основание на съда да направи заключение, че в производството пред районния съд не е допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, което да е основание за отмяна на атакуваното решение.

При разглеждането на делото, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което Административен съд Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд Брезник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №21 от 19.03.2015 г. постановено по н.а.х.д. № 133/2014 г. на Районен съд Брезник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: